

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΗ

Δευτέρα — 21 Φεβρουαρίου

Ἦτο ζήτημα ἂν θὰ κατωρθοῦτο ἀπαρτία, διότι ἦτο ζήτημα ἂν θὰ εἶχε τὴν γενναιότητα ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ προσέλθῃ, προειμένης ἤδη οὐχὶ ἐκσφενδονίσεως λόγων εὐγλωττων καὶ ὁμηρικῶν, ἀλλὰ ὀλίγων ξηρῶν καὶ, τῶν ὁποίων ἐγίνωσκεν ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἀριθμητικὴν ἀξίαν.

Καὶ ὅμως ἡ ἀντιπολίτευσις προσέρχεται, ἀλλ' οὐχὶ μία καὶ ἁρμονικῇ. Προσέρχονται οἱ φίλοι τοῦ κ. Δεληγιάννη διὰ νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν γνωστὴν πρότασιν τοῦ κ. Ζυγομαλά· ἀλλ' ἡ πολλὴ ἀντιπολίτευσις, οἶονεὶ σιωπηλῶς ἀποκλύττουσα τὰς εὐρείας ἀξιώσεις τοῦ κ. Δεληγιάννη, κατατίθουσιν ἰδίαν πρότασιν διὰ τῶν κκ. Κατσάκου καὶ Καπετανάκη, ἐφ' ἧς συλλαμβάνω πρὸ τῆς θύρας τῆς αἰθούσης ζωνρῶς φιλονικοῦντα μετὰ τοῦ κ. Καπετανάκη τὸν κ. Δεληγιάννην.

Ἡ δευτέρα πρότασις, ἡ ὁποία ἐρέωσε τὸ κρασί τῆς πρώτης, μετριάτασα τὴν ὀξύτητα τῆς διὰ τῆς ἀπαλείψεως τῆς φράσεως *νοθεία τοῦ πολιτεύματος*, ἔχει ὡς ἑξῆς : *Ἡ Βουλὴ, πειθομένη ὅτι οἱ ὑποβληθέντες προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων στηρίζονται ἐπὶ βάσεως μὴ συμβιβαζομένης πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.*

Καὶ λέγεται ὅτι τὸ νερὸ αὐτὸ ἐρείφθη χάριν τοῦ κ. Φιλαρέτου, ὅστις εἶχε δηλώσει κατὰ τὴν Παρασκευὴν ὅτι τὸ κρασί τοῦ κ. Ζυγομαλά δὲν εἶνε διὰ τὸ στομάχι του.

*

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς λοιπόν, τὴν αἰθουσὴν συνταράσσει φιλονικία καὶ θόρυβος καὶ σύγχυσις. Αἱ δύο προτάσεις ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλας περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων δικαιωμάτων τῆς ἐπιψηφίσεως ἀμφοτέρων, ὡς δύο γείτονες περὶ τῆς θέσεως τῆς ὑδρορροῆς των. Ἡ συμπολίτευσις στενοχωρεῖται ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ περιστάσει, καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ ψηφίσῃ τὴν δευτέραν, εἰμὴ ἀποσύρῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὴν πρώτην. Ὁ κ. Δεληγιάννης πειρᾶται νὰ παραστήσῃ ὅτι τιθεμένης τῆς μιᾶς δὲν αἴρεται ἡ ἄλλη, ὅτι ἀμφοτέραι δύνανται νὰ συνυπάρ-

ξωσι, καὶ τρόπον τινὰ ὑποδεικνύει τὰ πλεονεκτήματα τῆς πρώτης προτάσεως, ἐνῶ ὁ κ. Ζυγομαλάς, τότε εἰσερχόμενος, δηλοῖ ὅτι ἡ πρότασις ἐτέθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ τὴν ἀποσύρῃ.

Ἀφ' ἐτέρου ὁ κ. Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς λέγει ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Ζυγομαλά ὑπεβλήθη ἐνώπιον Βουλῆς μὴ νομίμως κατηρτισμένης, καὶ ὅτι ἡ δευτέρα πρέπει νὰ ψηφισθῇ, οὐσα τροπολογία τῆς πρώτης. Καὶ πρὸ παντὸς προσπαθεῖ νὰ διαφωτίσῃ τὸν κ. πρόεδρον, ὅστις συνεσκοτισμένος ἐπὶ τῆς ἔδρας του πρὸ τῆς περιπλοκῆς, κρούει τὸν κώδωνα, ἐπιτιμῶν ἰδανικοῦς διακόπτοντας.

Πολλοὶ τότε καταλαμβάνονται ὑπὸ ἀκρατήτου ὁμιλητικῆς μανίας· καὶ οὐδενὸς ὑποχωροῦντος πρὸ τῆς σοφίας τοῦ ἄλλου, κραυγάζουσιν ἅπαντες ὁμοῦ. Ὁ κ. Πετσάλης συλλαμβάνει τὸ Βῆμα καὶ λέγει καὶ σείεται, *κλασανχενεῖται τε καὶ τρανιζέται*. — Ἡ φράσις εἶνε τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ ἐγγράφη μόνον διὰ τὸν κ. Στεφανίδην, ἂν ἀναγινώσκῃ τὸ *Μὴ Χάρεςαι*. — Ὁ κ. Βαλέττας εἶνε ἑταῖρος, ὁ κ. Καπετανάκης ταχυλογεῖ, καὶ μετὰ τὸν Ἀρτωνοπούλου τῆς Γορτυνίας καὶ τοῦ Δημητρακάκη συγκροτεῖται παρατεταμένος νευματοπόλεμος πρὸς τὴν τοῦ Βήματος κυριότητα. Ὑπερισχύει ὁ δεύτερος, ἀλλ' ἀνωφελῶς, διότι ἡ θέα τοῦ ἐπὶ τοῦ Βήματος πρωθυπουργοῦ ἐπιβάλλεισιωπὴν εἰς ὅλους, δηλοῦντος ὅτι ἡ φιλονικία μόνον τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀποβλέπει· εἶνε ἀδιάφορον δι' ἡμᾶς ποία πρότασις θέλει ψηφισθῇ πρώτη, ποία δευτέρα, καὶ ὁ κ. Ζυγομαλάς εἶνε κύριος νὰ προπορεύηται ἢ νὰ ἔπηται.

Μεθ' ὃν ἐκβάλλων τὸ σουρτοῦκόν του ὁ κ. Δεληγιάννης ὁμιλεῖ, μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἐπὶ τοῖς γενομένοις ὀργήν· καὶ εἰς μὲν τὰ χαιρέκακα ὦ ! ὦ ! ὦ ! τῆς συμπολιτεύσεως ἀπαντᾷ δι' ὁμηρικῶν παραβολῶν περὶ τῶν ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων μηκυμένων ποταμῶν· εἰς δὲ τὴν πλειονότητα τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ πικρᾶς συγκαταθέσεως εἰς τὴν πρότασιν αὐτῆς.

Καὶ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς δευτέρας προτάσεως ἐπέρχεται τὸ γνωστὸν ἀποτέλεσμα τῆς νίκης τῆς Κυβερνήσεως διὰ πλειονότητος 44 ψήφων ἐπὶ 106 ψηφοφορησάντων, μείον τοῦ κ. Δουζίνα ἀρνηθέντος ψῆφον χάριν τῆς τιμῆς τῆς πτωχῆς τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς.

*

Τὸν λοιπὸν τῆς συνεδριάσεως διεξάγει ἡ Βουλὴ ὑπναλέα, διακοπτόμενον ποῦ καὶ ποῦ ὑπὸ ροχαλισμῶν.

Μετά τινας ἐπερωτήσεις καὶ παρατηρήσεις ὑπὸ τῶν κκ. Γρυπάρη καὶ Ἀργυροπούλου καὶ Ράλλη καὶ Κοττίκα καὶ Καρυσιτάκη, καὶ ὑποβολὰς ὑπουργικῶν νομοσχεδίων, εἰσερχόμεθα εἰς τὰ καθέκαστα τῶν προϋπολογισμῶν, καὶ παρεμπιπτουσὶν παρατηρήσεών τινων ἐνίοτε, ἐπιψηφίζονται οἱ τῶν Ὑπουργείων τῶν ἐσωτερικῶν, οἰκονομικῶν, καὶ ἐξωτερικῶν.

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὁ κ. Φιλάρετος ὑποβάλλει πρότασιν ἀναβολῆς διὰ τὴν αὐριον, καθ' ἣ συνδεομένης τῆς συζητήσεως ταύτης πρὸς τὴν συζητήσιν τῆς γνωστῆς προτάσεώς του περὶ καταρτισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς ἔρευναν τῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀπόντων πολλῶν, οἵτινες θὰ ὁμιλήσωσιν ἐπ' αὐτῆς.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης φρονεῖ ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Φιλάρετου δὲν συνδέεται πρὸς τὰς πιστώσεις τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. καὶ δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσιν.

Ἀλλ' ἀντισχυρίζεται ὁ κ. Φιλάρετος ὅτι στενότατα συνδέεται πρὸς τὰς πιστώσεις τὸ τοιοῦτον θέμα, καθ' ὅτι ἐν αὐτῷ προτείνεται καὶ αὐξήσις μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Καὶ μετ' ἐπιμόνους προσπάθειάς καὶ ἀπειλὰς κατορθοῖ νὰ συμβιβάσῃ τὰ πράγματα. συζητουμένων μὲν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλ' ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Ράλλη τῆς πρώτης ἀμέσως συνεδριάσεως μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν προϋπολογισμῶν πρὸς συζητήσιν τῆς προτάσεως τοῦ κ. Φιλάρετου.

*

Ἐπὶ τῆς πιστώσεως τῶν παρασῆμων βουλευταὶ τινες ἀνακηρύττουσιν ἐπισήμως τὰς [ἐπὶ τῶν παρασῆμων γνώμας των. Καὶ μερικοὶ ἐγείρουσιν ἀληθῆ *σταυροφορίαν* κατὰ τῶν σταυρῶν.

Ὁ κ. Ζυγομαλάς εἶνε ἐναντίος τῶν παρασῆμων.

Ὁ κ. Κρεστενίτης : ὅπως τὸ πάλαι ἐκρέμων ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τοὺς κακούργους, τὸρα κρεμῶσι τοὺς σταυροὺς ἐπὶ τῶν κακούργων !

Ὁ κ. Βαλέττας εἶνε κατ' ἀρχὴν ἐναντίος τῶν παρασῆμων.

Ὁ κ. Στεφανίδης. Νὰ δίδεται μόνον τὸ δίπλωμα, καὶ ὁ λαμβάνων τὸ παράστημιν νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Ὁ κ. Φιλάρετος. Νὰ μείνουν τὰ παράσημα, ἀλλὰ νὰ δηλοῖ ὅστις θέλει νὰ τ' ἀποκτήσῃ.

Χειροκροτοῦμεν τὴν τελευταίαν γνώμην, ὡς ἐξόχως σατυρικὴν.

*

Ἡ ζωηρότης τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ὑπῆρξεν ἀντιστρόφως πρὸς τὰς τῶν ἄλλων συνεδριάσεων, αἵτινες συνήθως ἤρχοντο ἀδιαφόρως δι' ἐπερωτήσεων καὶ ἐτελείωναν διὰ γιουχαῖσμάτων. Ἦδη ὁ θόρυβος ἐξετελέσθη ἐν ἀρχῇ, καὶ ἡ διάλυσις ἐπέρχεται αὐτόματος καὶ ἡσυχотάτη.

Καὶ ἡδύνατό τις βλέπων τὴν ἀπάθειαν καὶ τὴν νάρκην τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὰς λεπτομερείας τῶν προϋπολογισμῶν, νὰ ἐνθυμηθῇ, ἐλαφρῶς παρωδῶν, τοὺς στίχους τοῦ Παπαρηγοπούλου :

Κι' ἐγὼ δεῖνὰ ἐδημηγόρει τότε,
Παρήλθοι αἱ ἐμπνεύσεις της αἱ πρώται.
Νὰ εἶπῃ ἄλλο τι δὲν ἡδυνήθη,
Καὶ ἔσβεσε τὸ φῶς, καὶ ἐκοιμήθη.

Τρίτη—22 Φεβρουαρίου.

«Μετὰ τὸν κωμικὸν τρόπον τῆς χθεσινῆς συζητήσεως, οὐδόλως ἥλιπ' αὖ σήμερον ὅτι συνταγματικῶς ἡ Βουλὴ ἤθε-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 427)

— Ἦσυχάσατε κ. Κορνεφὲρ, διότι ἐγὼ γνωρίζω ἀρκετὰ τὸ γράψιμον καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ υἱοῦ σας, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἔγραψε ποσὼς αὐτὸς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην· λυποῦμαι μόνον, ὅτι ἀπουσιάζει ἀπὸ τὸ Βλαϊνκούρ, διότι θὰ ἡδύνατο ἴσως νὰ μᾶς θέσῃ ἐπὶ τῶν ἰχνῶν ἐκείνου, ὅστις ἐτόλμησε νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ὀνόματός του.

— Τὸ ἡξεύρετε, ὅτι ὁ υἱός μου εἶνε γνωστότατος εἰς ὅλον ἐδῶ τὸν τόπον.

— Καὶ δὲν γνωρίζετε ἀκόμη τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ; ἐπανελάθεν ὁ εἰρηνοδίκης ἀποταθεὶς πρὸς τὸν δήμαρχον.

— Ἀκόμη δὲν μπορέσαμε νὰ τὸ μάθωμεν, κ. εἰρηνοδίκᾳ, διότι ὅπως σᾶς ἔγραφα δὲν ἔδωκε ποσὼς τὸ ὄνομά του εἰς τὸν ξενοδόχον, ὅστις ἐπ' ἴσης ἐπραξε κακῶς πῶς δὲν τοῦ ζήτησε. Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἀνεγνώσατε κομισθεῖσα τῇ

ἐσπέρᾳ τῆς χθὲς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὑπὸ ἀγνώστου, ὡς ἐδήλωσεν ὁ Ροαγέ, ἦτο ἐντὸς τοῦ περικαλύμματος τὸ ὁποῖον, ὡς βλέπετε, δὲν φέρει ἐπιγραφὴν.

Ὁ εἰρηνοδίκης ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Ὅλα αὐτὰ εἶνε παράδοξα, ἐπιθύρισε.

Μετὰ βραχείαν δὲ σιωπὴν ἐπανελάθε·

— Ἐπειδὴ ὁ ταξειδιώτης αὐτὸς ταξειδεύει μὲ μίαν γυναῖκα, τὴν ἰδικὴν του, ὡς φαίνεται, θὰ ἔχῃ τοῦλάχιστον κἀνὲν κιβώτιον, ἐνθα ὑπάρχουσι τὰ φορέματά του.

— Ναί, ἔχει ἐν μικρόν.

— Τὸ ἡνοιξε κἀνείς ;

— Ὅχι, κ. εἰρηνοδίκᾳ, διότι ἐθεώρησα καλὸν νὰ μὴ κάμω τίποτε, ἕως ὅτου φθάσητε σεῖς.

— Καλὰ, θὰ ἴδωμεν μετ' ὀλίγον τί περιέχει τὸ κιβώτιον, θὰ ἐπιθεωρήσωμεν καὶ πάλιν τὰ φορέματα τοῦ πνιγμένου καὶ ἐὰν τὸ ρινόμακτρον του δὲν φέρῃ σημεῖον, θὰ ὑπάρχῃ τοῦλάχιστον τοιοῦτον ἐπὶ τοῦ ὑποκαμίσου του· εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ὁμίλησε μὲ τὸν ξενοδόχον ἢ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ εἶνε σπουδαῖον νὰ μάθωμεν τί εἶπεν.

Μετὰ τινὰ ἀνάπαυλιν ὁ εἰρηνοδίκης ἐξηκολούθησε :

— Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔγινε θύμα καταχρονίου σκευωρίας, καὶ τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, δι' ἧς παρέσυρε τὸν ταξειδιώτην

λε συζητεῖ περὶ τὰς λεπτομερείας.» Οὕτω καὶ ἐγὼ φωνῶ μετὰ τοῦ κ. Φιλαρέτου, ἀποβλέπων εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐπίτινων ἐξόδων ἐξέτασιν, ἥτις ἀνοίγεται ἐν τῇ ὑποβολῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Παιδείας.

Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι χθὲς ἡ ἀντιπολίτευσις ἔκυπτεν ὑπὸ τὴν πρόσφατον παραζάλην τῆς ψηφοφορίας· σήμερον ὅπως δῆποτε ἔπρεπε νὰ ἀνακύψῃ· χθὲς ὁ κ. Δεληγιάννης ἐν ἐπιβαλλούσῃ ἀδιαφορίᾳ ἐσταύρου τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου του, σήμερον ὁ αὐτὸς δηλοῖ μὲν ὅτι ἀποῦ κατὰ τὴν ἀρμοδίαν περίστασιν ἀπερίφθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς αἱ παραστάσεις του, δὲν ἐννοεῖ νὰ φέρῃ ἀντιρροήσεις ἐπὶ τῶν ἐξόδων· ἀλλὰ συνάμα δὲν τὸν ἐμποδίζει ἡ δῆλωσις του νὰ εἰσελθῇ ἐπανειλημμένως εἰς ζωηρὰς ἀντεγκλήσεις πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Ἄλλ' ὁ κ. Λομβάρδος ἐξάκις σήμερον, συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ, κατέρχεται τὸ Βῆμα· εἶνε διαρκὲς ἀναβοκατέβασμα· ἐγκαταλείπει τὸ ὑπουργικὸν τοῦ ἐδωλίου, καὶ τοποθετεῖται ὀρθὸς παρὰ τὸ Βῆμα· ὅταν τὸ καλῇ ἡ ἀνάγκη, ἐπάνω· ἂν ἐν τῇ ὀρμῇ τοῦ λόγου του, τὸν βαρύνει τὸ ἐπανωφόρι του, τὸ πετᾷ πρὸ τῶν ποδῶν του, ἄνευ ἄλλης φροντίδος· καὶ ἐξακολουθεῖ ρυθμίζων τὴν ἐπτανησιακὴν του γλῶσσαν, τὴν εὐχερῇ ὡς στυχουργία τοῦ Σουρῆ. Ὅταν ἀποπειράται τις νὰ τὸν διακόψῃ, ὁ Λομβάρδος δι' ἰδιαζούσης τῆς χειρὸς ἀνατάσεως κατασιγάζει, οἶνει συγκαλύπτων τὴν φωνὴν τοῦ διακόπτοντος καὶ τότε περιέργως παρίσταται εἰς τὸ πνευμά σας ὅ φωτοσβέστης τοῦ νεωκόρου, ὅταν σβύει συγκαλύπτων τὸ φῶς τῆς λαμπάδος.

Ὅταν δὲν δύναμαι νὰ ἀντιληφθῶ τοὺς λόγους του, εὐχαριστοῦμαι εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς μουσικῆς τοῦ λόγου του, ἐνεχούσης καὶ τι τὸ κωμικόν, ἀλλὰ κωμικὸν ἡδέως φαιδρύνον. Ἀλλὰ βεβαίως αἱ σημεριναὶ διακοινώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν εἶχον ἀξίωσιν ρητορείας· ἐν τῇ παρούσῃ συνόδῳ δυστυχῶς δὲν μᾶς ἔδωκεν εὐκαιρίαν

νὰ τὸν ἀπολαύσωμεν· εἶχεν ἐσχάτως ἐπιδείξει διάθεσιν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ λόγια τοῦ Ζηνοπούλου· ἀλλὰ μάτην· φαίνεται ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἶνε νοσηρὰ διὰ τὸν Λομβάρδον.

Τὸ μέρος ἑφ' οὗ ἀνερριπίσθη ἡ συζήτησις ἥτο πίστωσις 8, 000 δραχμῶν δι' ἐπιτροπὴν μέλλουσαν νὰ κανονίσῃ τὰ τῶν μοναστηρίων καὶ μοναστηριακῶν κτημάτων. Ὁ κ. Δεληγιάννης ὑποστηρίζει ὅτι δὲν εἶνε νόμιμος τοιαύτη δαπάνη· λαμβάνουσι τὸν λόγον οἱ κ. κ. Δημητρακάκης καὶ Φλογαίτης καὶ Πετιμεζᾶς καὶ Χαλκιάπουλος, καὶ ἐπανειλημμένος ὁ Ὑπουργός.

Ἡ δαπάνη ἐπιψηφίζεται.

Ὁ κ. Φιλάρετος χαίρει, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἐρχάζεται, καὶ ἐπιζητεῖ τὴν συζήτησιν, ἐνῶ τοῦναντίον τῆς Δικαιοσύνης ὁ ὑπουργὸς ἀποφεύγει αὐτήν, καὶ δὲν γνωρίζει εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκεται ἡ Δικαιοσύνη.

*

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ἀρωτῆρα καὶ μέση ἐκπαίδευσις.

Δουζίνας. Ἐμορφώθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν φάσιν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς πυρποληταὶ διὰ πετρελαίου· ἰδοὺ οἱ καρποὶ τῆς Σχολῆς! τοιαῦτα προσεδώκων οἱ ἀθάνατοι ἱδρυταί; ἢ τὰς δαπάνας νὰ τὰς μετατρέψωμεν εἰς ἄλλον προορισμὸν, ἢ νὰ δώσωμεν τὴν ἀληθὴ πορείαν εἰς αὐτάς.

Πολλοὶ βουλευταὶ ὑποστηρίζουσιν συστάσεις γυμνασιακῶν τάξεων καὶ χορηγήσεων εἰς τὰ γυμνάσια τῆς πατρίδος των. Πάλιν ὁ κ. Δουζίνας, ὑπερμαχὼν τῆς συστάσεως δημοτικῶν σχολείων, ἀποφαίνεται ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις εἶνε περιττή, διότι εἰς τὰ γυμνάσια τῶν Παρισίων δὲν διδάσκονται τὴν ἐλληνικὴν. Σοφώτατον! ὁ κυρ Σωτήρης ἐνθουσιᾷ ἀπὸ τοῦ Βήματος ὑπὲρ

τὴν νύκτα ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, ὡς καὶ ὅτι τὸ κακούργημα ἦτο προμελετημένον καὶ ἡ ἐκτέλεσις του προπαρασκευασμένη. Καταντᾷ νὰ πιστεύσῃ κανεὶς, ὅτι τὸ θῦμα συνεννοεῖτο μετὰ τῶν φονέων του. Ἄ! αὐτοὶ — διότι ὑποθέτω ὅτι πολλοὶ διέπραξαν τὸ κακούργημα — δὲν εἶνε τυχαῖοι κακούργοι. Οἱ ἄθλιοι ἔλαβον καλῶς τὰ μέτρα των ὅλα διὰ νὰ ἀποπλανήσωσι τὴν δικαιοσύνην.

Πολὺ μυστηριώδης μοῦ φαίνεται ἡ ὑπόθεσις αὕτη. Ὁ ταξειδιώτης δὲν λέγει ποσὸς τὸ ὄνομά του εἰς τὸν ξενοδόχον, δὲν φέρει κανὲν ἐγγράφον μαζὺ του, διατηρεῖ ἄγνωστον τὴν προέλευσιν ὡς καὶ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ, δὲν εἶπεν εἰς κανένα διακτὴ ἤλθεν εἰς Βλαυνκούρ, τῷ ἐπιδίδεται ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν προφανῶς περιμένει, καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, δι' ἧς ἐνέπεσεν εἰς ἐνέδραν, εἶνε μὲ φάκελλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδὲ καὶ τὸ ὄνομά του εἶνε γραμμένον. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ σύζυγος αὐτοῦ, ἥτις μόνη ἠδύνατο νὰ διαφωτίσῃ τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἴσως νὰ παραδώσῃ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κακούργων, ἡ σύζυγός του ἀγνοεῖ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν. Ὅλα αὐτὰ εἶνε πολὺ παράδοξα. Ἡ πρέπει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι εἰς ὅλα αὐτὰ εἰργάσθη ἀκατανόητον πεπρωμένον, ἢ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι οἱ δολοφόνοι ἔλαβον μέτρα ὅπως διαφύγῃσι τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν τιμωρίαν.

Ἐγὼ εἶμαι πεπεισμένος, κύριοι, ἐξηκολούθησεν ὁ εἰρηνωδίκης, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶνε πολὺ μυστηριώδης, ἃς ἐλπίζωμεν ὅμως ὅτι ἡ δικαιοσύνη θὰ χύσῃ φῶς.

Ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ποῖος εἶνε τὸ θῦμα· μόνον τὸ ὄνομά του δύναται νὰ θέσῃ αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῶν ἐνόχων.

Z

Ἡ Ζελίμα ἔμεινεν ἀναίσθητος ἐπὶ τῆς κλίνης ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας καὶ ἐπέκεινο, ὁ δὲ βλέπων αὐτὴν οὕτως ἠδύνατο πάντως νὰ τὴν ἐκλάβῃ, ὅτι ἔπαυσε τοῦ ζῆν. Οἱ περὶ αὐτὴν ἦσαν ἀπαρηγόρητοι. Ἐμελλεν ἄρα νὰ ἀποθάνῃ;

Ἐμπροσθεν τοῦ ξενοδοχείου ἴσταντό τινες διηγούμενοι τὰ περὶ τῆς νεαρᾶς γυναικὸς πρὸς τοὺς ἐκάστοτε ἐρχομένους νὰ ἐρωτήσωσι περὶ αὐτῆς, διότι οἱ χωρικοὶ εἰς ἄκρον συγκεκινημένοι ἐνδιεφέροντο σφόδρα ὑπὲρ τῆς ἀγνώστου γυναικὸς, ὡς ἐκ τῆς μεγίστης καὶ φοβερᾶς αὐτῆς συμφορᾶς· ἡ ἀτυχὴς ἐνέπνεεν εἰς πάντας μεγίστην συμπάθειαν. Ὅτε ὁ ἰατρὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Ζελίμας, αὕτη πρὸ εἰκοσι περὶ τοῦ λεπτῶν εἶχεν ἀνακύψει ἐκ τοῦ ληθάργου, καὶ κατ' ἀρχὰς διὰ τινων κινήσεων καθησυχᾶσε τὴν Μαρίαν Ρόζαν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν λοιπὰς γυναῖκας, διότι καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα τὰ μέγιστα ἐφοβήθησαν αὐταὶ μὴ τυχὸν δὲν ἀναζήσῃ. Ἡ νεαρὰ γυνὴ κινήσασα πρῶτον τὰς χεῖρας, ὑπέστη νευρικοὺς τινὰς σπασμούς, εἴτα δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἀνεώγησαν μεγάλως, πυρετωδῶς ἀναλάμποντες· ἀλλὰ τὰ βλέφα-

τῆς ἐξαπλώσεως τῆς παιδείας, καὶ τῆς ἀπεριορίστου ὑπὲρ αὐτῆς δαπάνης, τῆς μόνης ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὠφελεῖται ὁ λαός.

*

Ἵπουργοὶ εἰον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐν ἐκτενεῖ ἀγορεύσει κατακρίνει «τὰ μέγала καὶ ἀπειρα ἐλαττώματα τῆς μονοστοῦς θητείας, δι' ἣν βεβαίως θὰ ἡσθάνετο ἐλεγχοῦν ὁ ὑπουργὸς ὑπογράφων τὸ διάταγμα, δι' οὗ καθιστᾷ τοὺς ἄνδρας ἀόπλους». Κατακρίνει τὴν μὴ κατὰ συντάγματα ὀργάνωσιν τοῦ στρατοῦ, τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀξιωματικῶν, «ἐχόντων ἀνάγκην διερμηνέων, τὸν τόσον ἐγωῖσμόν», τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἄλλα τινά.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀπαντᾷ, ὅτι καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὰ πράγματα τὴν μονοστὴν θητείαν θὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ κατὰ συντάγματα ὀργάνωσις, καίτοι ὑπάρχουσα ἐν τῷ ὀργανισμῷ, δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, ἐνεκα τοῦ ἀνεπαρκοῦς στρατοῦ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τῆς ἀδυνατοῦ αὐτῶν συγκεντρώσεως· καὶ ὅτι τοὺς ἀξιωματικούς τοὺς μᾶλλον εὐδοκίμησαντας ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς ὑπηρεσίας των, ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οὐχὶ διὰ νὰ ἐπιδειξῶσι γνώσεις τῆς Γαλλικῆς, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀρυσθῶσι μαθήματα πολεμικῆς.

Καὶ τὰ περαιτέρω ἀναβάλλονται διὰ τὴν αὔριον.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εὐτυχῶς τὸ σκάνδαλον τὸ γενόμενον ἐναντίον τῆς μόνης ὥραίας μασκαράτας τῆς Κυριακῆς—τοῦ Βέη—δὲν προέβη

μέχρις αἰκιδῶν τοῦ ὑποκρινομένου τὸν Ἀθηναῖον Ναμπάπ, ὡς ἔγραψεν ὁ ἡμέτερος χρονογράφος τῆς Κυριακῆς. Τὴν ἐπανόρθωσιν αὐτὴν εὐχαρίστως κάμνομεν, διότι θὰ ἦτο λυπηρὸν τὰ ἦθη μας νὰ λάβωσι τόσον ἀγρίαν τροπὴν.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τρίτης ἡ συνάδελφος Νέαι Ἰδέαι θὰ ἐκδίδηται πάντοτε διπλῇ, μετὰ μυθιστορήματος περιπλοκωτάτου καὶ βεβαίως ὥραίου, ἀφοῦ θὰ ἦνε τοῦ κ. Στεφάνου Ξένου, τοῦ γιγαντώδους αὐτοῦ ἑλληνικοῦ ἐγκεφάλου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τόσα καὶ τόσα ἐξεπορεύθησαν, ἐκπορεύονται καὶ θὰ ἐκπορευθῶσιν. Ἐὰν εἴμεθα Γάλλοι, ὁ κ. Ξένος θὰ ἐγένετο δεύτερος Δουμάς. Δὲν γράφει κατὰ τόμους, ἀλλὰ κατὰ κάσσεις. Μανθάνομεν ὅτι τὰ χειρόγραφα του κατέχουσιν ὄγκον κιβωτίων, ὡς νὰ ἦσαν τσῆτια τῆς Ἀγγλίας. Καὶ ἄλλας βελτιώσεις θέλουν εἰσαγάγει αἱ Νέαι Ἰδέαι, ὑπὸ τὸ αὐτὸ πάντοτε πνεῦμα γραφόμεναι, τῆς λαϊκῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ ἀδιακόπου ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν νέων κοινωνικῶν στρωμάτων κατὰ τῶν τάξεων τῶν Ἑκμεταλλευτῶν. Ἐκαστον φύλλον θὰ πωλῆται δέκα λεπτά, ἂν καὶ ἡμεῖς θὰ ἠθέλομεν καὶ τὴν τιμὴν δημοκρατικὴν, ὅπως καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ φύλλου, ὅπερ εἶνε ἄξιον τῆς εὐρυτάτης κυκλοφορίας.

Ἡ ἀστυνομία τοῦ κ. Κοσονάκου διατί δὲν φθάνει μέχρι Μαρουσίου; Ἡ τοῦλάχιστον ἡ τοῦ κ. μοιράρχου; Ἐκεῖ τελοῦνται ἐπιθέσεις δολοφονικαὶ καὶ μένουσιν ἀτιμώρητοι οἱ κυριώτεροι ὑπαίτιοι, γίνονται κλοπαί, οἱ δὲ ὑποτιθέμενοι κλέπται συμπίνουν μετὰ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας. Ἀναγκάζονται δὲ οἱ ὑπαίτιοι νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν νὰ εὗρωσι τὸ δίκαιόν των. Καὶ διατί ὅλα ταῦτα;

ῥα αὐτῆς ἔμειναν ἀκίνητα, ἀπλανεῖς δὲ τὸ βλέμμα· αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν ἦσαν ἀκίνητοι. Ἐν τούτοις τὰ κυριώτερα ὄργανα ἀνελάμβανον τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, ἡ ἀναπνοὴ ἐπανῆλθε καὶ ἡ σκληρότης τοῦ σώματος καὶ τῶν μελῶν δὲν ἦτο πλέον ἢ αὐτή· ἦτο ὀλιγώτερον ψυχρά, μικρά τις δὲ ροδόχροια τῶν χειλέων καὶ τῶν παρειῶν ἀνίγχειλλεν, ὅτι ἀποκαθίστατο τοῦ αἵματος ἡ κυκλοφορία. Ἀλλὰ τὸ στόμα ἔμενεν ἀνοιχτόν, οὐδεμία δὲ οἰμωγὴ, οὐδεὶς στόνος, οὐδεμία κραυγὴ ἐξήρχετο τοῦ λάρυγγος τῆς, καὶ οὐδὲν ἐδῆλου, ὅτι συνῆλθεν ἐκ τῆς λειποθυμίας.

Αἱ γυναῖκες ἀνέπνευσαν ἅμα εἶδαν τὸν ἱατρόν· τώρα πᾶς δὲν θὰ τὴν ἔχουν σ' τὸ λαιμὸ τους τὴν ἀσθενή· ἦλθεν ὁ γιαντρός· ἄς κάμῃ ὅτι θέλει.

Ἐπειτα ὁ ἱατρός πού ἔφερε μαζὺ του ὁ εἰρηνοδίκης εἶνε ἀπὸ τοὺς πολὺ καθὼς πρέπει ἱατροὺς, σαράντα χρόνια ὑπηρετήσας τὴν πατρίδα του, καὶ οἱ κάτοικοι ὅχι μόνον τὸν ὑπολάμποντο, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγαποῦσαν· εἶχε σχηματισθῇ πλέον φήμη, ὅτι εἰς τὰ χέρια του πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐπιθανάτιοι ἤσαν τὴν θεραπείαν των.

Ὁ ἱατρός Κορνεῖδεν ἅμα ἐπλησίασε τὴν κλίνην τῆς ἀσθενούς, ἀμέσως ἔμεινε προσηλωμένος, σκεπτικός, σχεδὸν μελαγχολικός· ἡ ὄψις του δὲν ἦτο διόλου ἐνθαρρυντικὴ διὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἀσθενούς. Ἐβόγαλε ἕνα μικρὸ ἐργαλεῖο καὶ ἔψαυσε μ' αὐτὸ τοὺς ὀφθαλμούς· τῆς νεαρᾶς γυναικός·

τίποτε· οἱ ὀφθαλμοὶ ἔμειναν ἀπλανεῖς· ἐφαίνετο ὡς νὰ εἶχε παραλύσει ἡ ὄρασις. Τότε ἔψαυσε διὰ τοῦ δακτύλου τὰ βλέφαρα· τίποτε· τὰ βλέφαρα ἔμειναν ἀκίνητα.

Ὁ ἱατρός ἐφαίνετο ἀνήσυχος. Ἐπεκράτησεν ὀλίγη σιωπὴ· ἀλλ' ἡ Μαρία Ρόζα ἀνυπομονοῦσα. ἦλθε νὰ μάθῃ τί θ' ἀπογίνῃ ἡ δυστυχὴς αὕτη γυναῖκα.

— Λοιπὸν, γιαντρέ μου, τί λέτε;

— Τί νὰ πῶ· παράδοξον φαινόμενον· ἡ κατάστασις τῆς γυναικὸς μοῦ φαίνεται πολὺ σοβαρά.

— Τί, θ' ἀποθάνῃ;

— Δὲν λέγω, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι ἐπῆλθεν ἐγκεφαλικὴ διατάρaxis, καὶ πολλὰ ὄργανα παρέλυσαν.

— Καλὲ εἶνε ἀπελπίσις! καὶ ἤρχισε κλαίονσα ἡ Μαρία Ρόζα.

— Βλέπω ὅτι ἀναπνέει καὶ ἐνὸς ὑπάρχει πνοή, ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ μὴν ἀπελπίζηται.

Καὶ τότε ἤρχισε νὰ διδῇ διαφόρους διαταγὰς, ζητῶν διάφορα πράγματα, καὶ ἡγωνίζετο νὰ ἀπαλλάξῃ τὰ ὄργανα ἀπὸ τῆς παντελοῦς ἀναισθησίας.

Εἶχε κατορθωθῇ τοῦτο ἐν μέρει, ἀλλὰ μετὰ μεσημβρίαν ἐπῆλθε περιπλοκὴ ἀνέλπιστος, ἥτις ἐδείνωσε τὴν κατάστασιν τῆς νεαρᾶς γυναικός· αἰφνιδίως κατελήθη ὑπὸ ὠδίνων τοκετοῦ· ἀνεστέναζεν, ἐμούγγριζε βαθεῖα βαθεῖα, καὶ ἐστριφογύριζεν ἐπὶ τῆς κλίνης μετὰ σπασμωδικὰς κινήσεις.